De la tristesa a l'eufòria

Txarango, un dels protagonistes en la jornada m s visitada de la hist ria de l'Ac stica Foto: ARNAU JAUMIRA.

De la tristesa a l'eufòria.

La nit de divendres prometia emocions fortes a Figueres i així va ser. Una allau de públic inundava la ciutat des de primera hora de la tarda, quan l'Acustiqueta omplia la Rambla amb l'espectacle de tribut a Michael Jackson We are the world. El cartell de la jornada era d'aquells que fa por només de mirar-lo i el públic ni tan sols es volia perdre les proves de so dels diferents artistes.

S'acostava el vespre i l'anar i venir de gent era cada vegada més gran. Després d'un breu tastet musical amb Nereida Fau, Beth pujava a l'escenari d'una plaça Catalunya pràcticament plena i que volia emocionar-se amb la cantautora de Súria, que hi arribava amb la seva tendresa característica per presentar-hi Família, el seu darrer treball. Mentrestant, a la Rambla tot estava a punt per a dos dels grans concerts de la nit. Un públic jove, majoritàriament femení i perfectament uniformat amb tots els productes de marxandatge possibles de Txarango esperava impacient el concert del seu grup preferit. Encara no eren les onze i els del Ripollès no començaven la seva actuació fins a la una de la matinada, però això no era impediment perquè cada vegada fossin més els joves que s'asseguraven el seu lloc a les posicions més privilegiades. I si l'espera fins a les onze estava amenitzada per Joan Dausà, encara es feia més amena.

Barrejar en un mateix escenari Joan Dausà i Txarango era una opció, si més no, arriscada, però l'èxit fou total. El cantautor va saber posar-se a la butxaca des del primer moment un públic que no era el més habitual per a ell –com a mínim, a les primeres files–, però que va respondre a la perfecció. Amb aquella capacitat única per parlar de la tristesa des de l'alegria, Joan Dausà va adaptar-se a l'espai, demostrant que no hi ha escenari ni públic que se li resisteixi. Les peces més emblemàtiques del seu primer treball, com ara Horòscop o Truca'm, es van mesclar amb les últimes composicions i amb algunes de les peces de la banda sonora de Barcelona, nit d'estiufins arribar a la més que obligada Jo mai mai.

Quan la Rambla encara observava embadalida la sinceritat de Dausà, a la plaça Catalunya, Beth deixava el relleu a La Troba Kung-Fu, que van oferir una actuació molt especial en què van combinar les seves peces més representatives amb la glosa. Quatre glosadors arribats d'arreu dels Països Catalans van ser els encarregats d'incloure aquest cant improvisat enmig de temes com ara La cançó del lladre, VolantoBufa el vent.

A pocs metres d'allà, Joan Dausà ja havia acabat la seva actuació i, mentre els agents de seguretat intentaven –sense gaire èxit– impedir que la gent seguís accedint a una Rambla que ja era plena a vessar, els Txarango donaven el tret de sortida a un dels concerts més multitudinaris que ha viscut mai l'Acústica. Músic de carrer feia explotar els assistents, que ja no van deixar de ballar i saltar fins al final del concert.

Txarango són força, energia, potència i alegria, una mescla que, una vegada més, tornava a ser explosiva. Enllaçant una cançó amb una altra i sense deixar decaure el concert en cap moment, el grup va dedicar un dels pocs discursos de la nit a Peret, per qui van cantar El meu poble, el seu tema més rumber. L'actuació avançava i Quan tot s'enlaira va deixar un altre moment per al record. El grup va fer pujar a l'escenari Joan Dausà per interpretar conjuntament la cançó tot mesclant-la amb el Jo mai mai, en un moment que va fer embogir, sobretot,

el públic femení.

Ja en els bisos, l'eufòria es va multiplicar amb temes com ara En caravana o Com dues gotes d'aigua, abans que grup i seguidors es fonguessin en una sola veu de la mà de La dansa del vestit. Era la darrera cirereta d'una nova nit màgica d'Acústica que també havia vist com Manel i Sílvia Pérez Cruz i Refree havien omplert els seus escenaris respectivament.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/772947-de-la-tristesa-a-leuforia.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss